

KEITTIÖ- JA ELINTARVIKETILOJEN LATTIAPINNOITUSTEN SUUNNITTELU

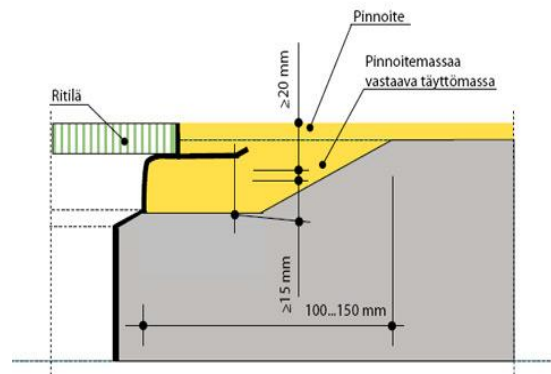
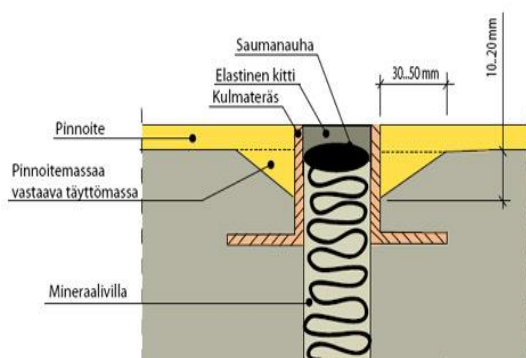
Keittiö- ja elintarviketilojen lattiapinnoitusten valinnassa on esiintynyt epäselvyyksiä, kun tilaajat/suunnittelijat eivät ole aina osanneet määritellä millaisilla perusteilla pinnoite ja/tai pinnoitusmenetelmä valitaan. Tästä aiheesta on tullut lausuntopyyntöjä BLY:lle ja hallitus päätyi laatimaan aiheesta yleisen ohjeen. Ohjeen on laatinut työryhmä Kari Kyttänen (Tikkurila Oyj) ja Lasse Sulanto (Master-Floor Oy).

1. Pinnoitteille asetettavia vaatimuksia

- Pinnoitteiden tulee olla tiiviitä ja kestävä kosteutta sekä lämpöä samanaikaisesti
- Puhdistettavuuden pitää olla hyvä, mutta pinnat eivät saa olla liian liukkaita. Tämä hoidetaan erilaisin karhentein tai muutoin materiaalivalinnoin
- Lämpövaihtelut tulee ottaa huomioon
- Pinnoituksen puristuslujuuden pitää olla alla olevan betonilattian luokkaa
- Keittiötilojen lattioiden suunnittelussa on käytössä yleiset suunnitteluperiaatteet, jos ei muuta ole mainittu
- Yleisesti ottaen lattioiden tulee olla tasaisia. Kalusteiden ja laitteiden alle tehdään reunakaadot, ettei vesi jää niiden alle seisomaan. Lattiakaivojen ympärille tehdään paikalliskaadot ohjaamaan vedet kaivoihin. Kaivojen määrä helpottaa päivittäissiivousta.
- Lattian viemärikaivojen on oltava RST rakenteellisia, jotta ne kestäisivät kovaa käyttöä. Suurkeittiöissä ei tule käyttää muovisia lattiakaivoja. Pinnoitteiden tartunta muoviseen kaivonrunkoon on huono.
- Kippipatojen edustoille tulisi suunnitella riittävän suuret lattiakaivot, jotta kuumat vedet saadaan kaadettua suoraan kaivoaltaaseen. Esim. 600 mm x 600 mm:n halkaisijaltaan olevat kaivot ovat riittävän suuret tähän tarkoitukseen. Jos näin suuria kaivoja ei ole mahdollista asentaa, niin patojen edustoille on syytä suunnitella korkeaa lämpöä kestävä pintamateriaali, kuten keraaminen laatta tai metallilevy.

2. Työohjeita

Oikein tehdyt esikäsitellyt varmistavat pintojen pysymisen alustassaan. Uusissa betonilattioissa sementti-liima tulee poistaa sopivalla menetelmällä. Yleensä tämä tehdään timanttihiomalla. Lattian on oltava riittävän kuiva pinnoituksia varten. Betonin suhteellisen kosteuden on oltava alle 97 %. Reunaviisteet kaivoihin ja muihin teräsrakenteisiin suositellaan tehtäväksi alla olevien kuvien mukaisesti, jotta kosteus ei pääse alustaan teräsluostimien kautta.

Vanhoissa keittiötiloissa mahdolliset pinnoitteet ja tasoitteet poistetaan puhtaalle betonille kohteeseen sopivilla työmenetelmillä. Tämä voi olla esim. jyrshintä tai timanttihionta.

Mahdolliset lukitusurat tehdään esikäsitteilyn yhteydessä, jos käytetään PU-sementtipohjaisia pinnoitusjärjestelmiä.

Jalkalistat tehdään valitulla pinnoitemateriaalilla haluttuun korkeuteen.

3. Pinnoitemateriaalit

Käytetyimmät pinnoitemateriaalit keittiön lattioihin ovat akryylimassat, liuotinvapaat epoksihiertomassat, sekä PU- ja polymeerisementtipinnoitteet.

- Akryylimassat ovat nopeasti kovettuvia pinnoitteita, jotka muodostavat hieman elastisen pinnan. Tilojen käyttöön-otto on mahdollista jo jopa saman vuorokauden aikana.
- Akryylinpinnoitteille ominaista on voimakas haju asennuksen aikana, joka yleensä edellyttää tilojen eristämisen muusta ympäristöstä. Alipaineistamalla pinnoitettava tila hajuhaitat eivät ole ongelma.
- Pinnoitteen sävy saadaan käytettävistä värihiekoista.
- Epoksihiertomassat ovat ulkonäöllisesti kuten akryylimassatkin. Kuumen kesto on parempi kuin akryylimassoilla.
- Epoksihiertomassat ovat hitaampia kovettumaan kuin akryylit mutta lähes hajuttomina ne ovat monesti helpommin tehtävissä.
- Kitkaominaisuudet voidaan säätää pintalakkauksien yhteydessä tilaan sopivaksi.
- PU- ja polymeerisementtipinnoitteet ovat erittäin hyviä lämmön- ja kulutuksenkestoltaan. Värisävyn määrä on rajallisempi kuin epoksi- ja akryylimassoilla.

